

Donáth Ferenc

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXII. évfolyam, 18. szám, 2018. május 4.

Donáthtal 1970-ben barátkoztam össze. Ekkor jelent meg recenzióm a II. világháború utáni magyar földreformról írott könyvéről *Közvetlen demokrácia Magyarországon* címmel, s hogy ezt a címet az első mondatban meglepőnek minősítettem, abban - úgy hittem - valami radikális társadalomkritikai üzenetet fogalmazok meg, körülbelül azt, hogy mivel ma nincs közvetlen demokrácia, következésképpen demokrácia sincs Kádár Magyarországon. Ezt némiképp ki is bontottam az írásban, amely nem is a recenziók között, hanem a vitarovatban jelent meg a *Kritikában*. Ma nyilván érzékenyebb lennék a Donáth által híven bemutatott és általam is leírt jogtiprásokra, a kettős hatalomra és önkényeskedésekre, de azt hiszem, helyesen rekapituláltam Donáth - haláláig megőrzött - 45-ös és 56-os forradalmi álláspontját. A képviseleti demokráciával szemben mindig is erős fenntartásai voltak, és sokat gondolok arra, hogy mit szólt volna annak helyreállításához, ha nem hal meg három évvel korábban